

ejende universitet. Når der alene er tale om fakultativ bemyndigelse, skal det ses i sammenhæng med dels dansk rets almindelige regler for gaver og dels i sammenhæng med ordningen for den statslige ejendomsadministration.

Efter dansk rets almindelige regler skal gavegivers ønsker iagttages ved disponeringen af gaven, og såfremt gavegiver fx udtrykkeligt har ønsket at skænke gaven til staten, kan aktivet ikke overføres til det selvejende universitet. For så vidt angår kunstgenstande, som er deponeret, skænket eller udlånt, vil disse skulle vedligeholdes, bevares og opbevares i overensstemmelse med donators/udlåners ønske. Universiteterne vil ved overgangen til selveje skulle overtage disse forpligtelser. Universiteterne skal i den forbindelse meddele donatorerne/udlånerne om overgangen til selveje, sådan at donator/udlåner får mulighed for at varetage sine interesser.

For så vidt angår sammenhængen med den statslige ejendomsadministration adskiller dette lovforslag sig fra DTU-loven ved ikke at lade bygningsmassen overgå til de selvejende universiteter i forbindelse med lovens ikrafttræden. Bygningsmassen forbliver derfor i statsligt regi, jf. lovforslagets § 30. Det har den konsekvens, at der ikke kan ske en udskillelse af donationer, der er uadskillige fra bygningsmassen, fx indmurede kunstværker eller en doneret portal til en bygning. Ved afgørelsen heraf vil tinglysningslovens §§ 37 og 38 være retningsgivende.

Et særligt problem, der navnlig knytter sig til fast ejendom pga. den lange levetid, men som også kan gøre sig gældende for apparatur, er, at en gave kan være konsumeret. En bygning, der engang er blevet opført til fordel for et universitet for private midler, kan senere være bortsolgt og provenuet anvendt til delvis finansiering af en ny bygning, der hovedsageligt er blevet finansieret for statslige midler. Eller en bygning, der engang er blevet opført til fordel for et universitet, men for private midler, kan være renoveret så mange gange for statslige midler, at den ikke længere kan betragtes som adskilt fra den øvrige statsejendom. Afgørelsen heraf må bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde og ud fra retspraksis på området.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 30, stk. 2.

Til § 45

Til stk. 1.

Bestemmelsen har til formål at afskære adgangen til afsked med ventepenge, rådighedsløn eller pension for tjenestemænd ved statsinstitutionen i forbindelse med en overgang til selveje.

Tjenestemænd, der måtte ønske det, har mulighed for at søge overgang til ansættelse efter de for universiteterne gældende ansættelsesregler, ligesom de kan søge overgang til ansættelse i forfremmelsesstillinger efter disse regler.

Bestemmelsen svarer til § 13, stk. 1, i DTU-loven.

Til stk. 2.

For de tjenestemænd, der ikke overgår til ansættelse ved det selvejende universitet, indebærer bestemmelsen, at de opretholder deres ansættelsesforhold som statstjenestemænd.

Bestemmelsen svarer til § 13, stk. 2, i DTU-loven.

Til stk. 3.

Ministeren er efter universiteternes overgang til selveje ikke længere øverste myndighed. Bemyndigelsesbestemmelsen er derfor nødvendig for, at ministeren kan delegere kompetencen på tjenestemandslovens område til rektor. Dog afskediger ministeren statstjenestemænd.

Til § 46

Bestemmelsen giver universiteterne en periode til at opretholde samarbejde indgået efter bekendtgørelse nr. 358 af 17. maj 2001 om universiteters ikke-kommercielle samarbejde med fonde og foreninger, der er udstedt med hjemmel i den gældende universitetslovs § 10, stk. 2, eller samarbejde, der er indgået efter tidligere regler, hvor der som led i samarbejdet ydes støtte i videre omfang end efter § 22, stk. 1 og 2.

Dette skal ses i sammenhæng med, at forskerpatentloven, der også omfatter universiteterne, skal evalueres med udgangen af 2003. I den forbindelse er det tanken, at der på baggrund af evalueringen skal udarbejdes et samlet regelsæt for universiteternes eksterne samarbejde, herunder også forskerparkaktiviteter, innovationsmiljøer og patentering.